

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سرمدیر: دانیال معمار

معاون ضمايم: حامد فوقانی
دبیر ویژه نامه: مهلا داریان
دبیر اجرایی: مجتبی یارزمان

همشهری

گروه ضمايم همشهری ناشر نشریات:

دوچرخه، بچه ها، خانواده، پایداری، اقتصاد،
تندرستی، خردنامه، داستان، دانستنیها،
سرزمین من، ماه، معماری، ۲۴، شهرنگار،
سرنخ و محله

نشانی: تهران، خیابان ولیعصر، نرسیده به پارکوی،
کوچه شهید قریشی، شماره ۱۴، روزنامه همشهری

واحد فنی:

مدیر فنی: حامد یزدانی، مدیر هنری: مهدی سلامی
صفحه آرایی: حمید یزدانی، امید روشنگر و سعید غفوری
ویرایش عکس: کامبیز نویدی، صفحه خوانی و حرفچینی: همکاران واحد فنی تحریریه
و با تشکر ویژه از دیگر همکاران مؤسسه همشهری

چاپ:
همشهری
پذیرش آگهی: ۸۴۳۲۱۰۰۰

صندوق پستی:
۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
تلفن: ۲۳۰۲۳۶۶۳

ماجرایی اسرارآمیز در پارک ملی گلستان

پارک ملی گلستان قدیمی ترین پارک ملی ایران است و زیستگاه پستاندارانی چون خرس قهوه ای و پلنگ.

حیات وحش

این روزها پارک ملی هم اوضاعی بهتر از جنگل های هیرکانی ندارد، شکار چیان این بار به پارک آمده اند تا قارچ شکار کنند. تا بالاترین نقطه پارک هم برای دیدن خرس رفتیم ولی انگار خرس ها هم از باد ترسیده و در جایی پناه گرفته بودند. در داخل منطقه حفاظت شده پارک ملی گلستان تلفنی به مسئول پارک شد که ما را شگفت زده کرد. از او خواستیم برای کشف ماجرا همراهی اش کنیم. داخل جنگل محیط بانان سنگ چین هایی گذاشته بودند تا مسیر را پیدا کنیم. کم کم بوی تند تعفن به مشام مان رسید. پشت درختی آن طرف تر بو آنقدر تند شد که توان تحملش نبود. خدای من، خرسی بزرگ باد هانی باز و دست ها و پای های رو به آسمان زیر درخت آرمیده بود. گویی در آخرین لحظه کمک خواسته بود. پنجه هایش را قطع کرده بودند و شرایطش طوری نبود که برای تشخیص علت مرگ جابه جایش کنند. آه از نهادمان بلند شد. خرسی به بزرگی خرس گریزی در جنگل های هیرکانی زندگی می کرده و دیدنش در این شرایط هم برایمان شگفت آور بود. شاید اگر محیط بانان توان و امکاناتشان صرف قارچ ترافل نمی شد اکنون این خرس زنده بود و ما از دیدنش خرسند بودیم.

یک راه نجات

پرورش قارچ ترافل در ریشه بلوط و فندق می تواند از نابودی جنگل ها جلوگیری کند

داشتند که می شد در حیاط و یا باغ شخصی پرورش داد و هم گونه جنگلی که ای کاش می شد آنها را خریداری و برای نجات جنگل نذر کرد. تنها حمایت دولت و بخش های مرتبط نیاز بود تا بخش خصوصی بتواند با کمک مردم هم جنگل رانجات دهد و هم درآمدی خوب نصیب روستاییان شود. با یک برنامه درست امکان پذیر است؛ شاید این آخرین و تنها راه باشد.

۱۰ شب بود که به گرگان برگشتیم هر از گاهی هنوز هم بوی خرس می آمد. یک راه نجات هنوز مانده بود. قبل از بازگشت سری به گلخانه ای عجیب با گلدان هایی کوچک و دراز زدیم. در آنجا قارچ ترافل پرورش می دادند. با بارورسازی قارچ ها زیر ریشه های جوان بلوط و فندق تصمیم گرفته بودند جنگل را از نابودی نجات دهند. هم گونه باغی

پیشنهاد

سفرنامه

در مسیر برگشت تصمیم گرفتیم از جاده توسکستان برگردیم؛ جاده ای با انواع زیبایی های طبیعی و متفاوت، از مناظر جنگلی انبوه گرفته تا ارتفاعات مه آلود و دشت های فراخ. راهمان دور تر می شد اما می خواستیم مسیر جاده ابریشم که شاخه ای از آن در راه سمنان به گرمسار است را هم ببینیم. سفر ما جراحی وانه شماره بعدی سرزمین من، جاده ای است فرعی از مسیر جاده ابریشم که تازه سر از خاک بر آورده؛ جاده ای عجیب و پرمز و راز / کاروانسرای آهوان در مسیر جاده ابریشم

